Agga räästa hüüdminne ärratas tedda warsti; ja Jssand ja se seadus, mis ta sel hommikul töotanud, seisid jälle selgeste temma waimo silmade ees, (oh se olli hea, et temma enne sedda seadust olli teinud); selle wäe sees joudis temma Sadana kiusatusse wasta panna; temma ütles kindlaste ja allandlikkult: Se jääb nenda, kuida minna teile enne ütlesin; minna tahhan öiglasseks jäda, ja teile ükskord tööd tehha, kuida ma ial jouan; — agga winaga minna ei tahha kohta mitte tenida. Wannaeit issegi ei tahhaks sedda?"

Kui nüüd parwnik isse üks öiglane mees olleks olnud, siis olleks ta südda pehmeks läinud selle töelikko lapse sanna läbbi, agga temma arwas sedda silmakirjaks, sest et nisuggused mötted temma hingele opis teadmata ollid; ta näggo punnetas wihha pärrast, ja ta käis wäggise poisi peale, tedda sundides wina ärrajoma.

Räästas olli temma öllapeale lendanud ja kisendas keigest joust: „Pettiskelm! pettiskelm!" Parwemeister wiskas waese ellaja wasto maad, ja piddi tedda ärra tallama, agga et waene lemoke körwale rebbeles, siis tallas ta üksi temma jalga. Selsammal silmapilgul kukkus ka wina klaas mahha. Jürri olli hakkanud kibbedaste nutma. Parwnik käskis sullast poisi uksest wälja

ja räästa auko wissata. Jssegi need joma söbrad ollid wait jänud ja kohkunud selle kärra pärrast. Nemmad teadsid et parwemeistriga ennam head luggu ei olnud kui ta kord ni wihhaseks olli sanud, ja läksid warsi sanna lausumata omma teed. Waene pois olli waese linno ärrakorristanud, kellest sullane suremat ei holind; Kui tedda toast wälja minnema sadeti piddas temma wärrisewa loma omma wammuse al wasta soja ihho, ja se murre weikese loma eest lahhutas wähhe temma esimest kurbdust selle pahha tö pärrast mis temma lotusse peale tulnud.

Agga kui temma eddasi läks, jäi temma südda ikka raskemaks. Keik olli jo teist wisi tulnud, kui temma sel hommikul arwanud! Temma olli möttelnud, Jssanda te piddi tassane ja otsekohene te ollema, mis tedda kohhe temma sowimist möda piddi saatma. Ja need mötted: Minno Jummal on mind mahha jätnud, oh, ta ei olle minno seadust wasto wötnud egga mo palwet kuulnud, ehk temma on minnust hopis kaugel ja minna ollen üksi! need mötted tikkusid temma liggi, ja tahtsid temma meelt seggada; agga temma südame pöhjas seisis kindel rahho; ja ta kulis, otse kui ütleks üks heäl temma wasto: ärra karda Jürri; loda agga Jummala peale!